

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci proti obžalovanému Š. K. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. júla 2011 v Bratislave sťažnosť obžalovaného Š. K. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 14. júla 2011, sp. zn. PK-2T 9/2011 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného Š. K. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Proti obžalovanému Š. K. sa na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku vedie trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, v spojení s § 138 písm. c/ Tr. zák. a pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe, že

1/ dňa 8. júla 2010 prišiel v čase o 21:53:10 hod. v prezlečení za príslušníka Policajného zboru do H., v ktorom býval L. B., nar. X., v pravej ruke držal neznámy predmet zabalený v igelitovej taške a pokúšal sa nájsť zvonček domu, čo sa mu však nepodarilo, načo v čase 21:55:48 hod. odišiel spred domu L. B. a následne dňa 9. júla 2010 v čase asi o 21.05 hod. prišiel na svojom osobnom motorovom vozidle zn. Honda Civic striebornej metalízy svetlej VIN: S., bez namontovaných ŠPZ, opäť pred dom L. B. do H., kde po príchode na miesto vystúpil zo svojho auta, ktoré nechal naštartované, na sebe mal oblečenú bielu košeľu, čierne nohavice, v tvári mal nasadené čierne slnečné okuliare a oslovil tam prítomných poškodeného L. B. a jeho manželku I. B., nar. X., že „Tuto niekedy mal

bývať pán G.“, nato I. B. reagovala spôsobom, že vyzvala L. B., aby šiel rýchlo do dvora svojho rodinného domu, na to Š. K. obišiel svoje vozidlo, prišiel k dverám spolujazdca vodiča, ktoré otvoril a naklonil sa do vozidla, pričom hovoril: „Alebo podľa tohto budete vedieť, čo hľadám“, v tom čase I. B. aj L. B. dostali strach, I. B. stála medzi obvineným a L. B., ktorému sa nepodarilo odomknúť bráničku na svojom rodinnom dome a vstúpiť do dvora z dôvodu, že bol vystrašený, Š. K. vytiahol zo svojho vozidla zelenú igelitovú tašku, v ktorej vo vnútri držal krátku brokovú strelnú zbraň značky Hubertus Prague, kal. 16/16, výrobné číslo X. a snažil sa touto zbraňou namieriť na L. B., pričom I. B. mu stála v ceste, nato Š. K. pristúpil k nej, igelitovú tašku dal zo zbrane dolu a následne zbraňou vystrelil vedľa ucha I. B., pričom vtom čase už L. B. bežal smerom k S. a Š. K. za ním, medzitým I. B. kričala na svojho syna Ing. T. P. o pomoc, potom Š. K. dobehol L. B., ktorý sa potkol a spadol na zem, Š. K. priložil L. B. k hlave zbraň a vystrelil, následne sa Š. K. rozbehol ku svojmu vozidlu a rýchlou jazdou sa snažil ujsť z miesta činu, v tom čase však Ing. T. P. vybehol von z domu začal strieľať na auto Š. K., zo svojej legálne držanej zbrane zn. GLOCK 19, v dôsledku streľby Ing. T. P. utrpel Š. K. strelné poranenie lakt'a ľavej ruky a vozidlo Š. K. následkom poruchy spôsobenej streľbou zostalo stáť na rozhraní Z. a S., a potom ako auto zostalo stáť, Š. K. vystúpil z auta a rozbehol sa smerom na P. a odtiaľ unikol preč, pričom L. B. následkom výstrelu utrpel devastačné zranenia zväčša ľavej časti lebky, ktorým na mieste podľahol,

2/ Š. K. si v doposiaľ neustálenej dobe zadovážil a do 21.05 hod. dňa 9. júla 2010 držal bez povolenia podomácky upravenú dlhú palnú zbraň - brokovú dvojku československej výroby, továrenskej značky Hubertus Prague, kal. 16/16, výrobné číslo X., označenej československými značkami z roku 1921, spoločne s dvoma nábojmi kalibru 16, českého výrobcu zn. Sellier & Bellot, typ Junior, ktoré boli laborované hromadnými strelami s priemerom olovených brokov 5,1 mm a túto zbraň nechal pri úteku z miesta činu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy na sedadle spolujazdca vo svojom nepojazdnom osobnom motorovom vozidle Honda Civic, striebornej metalízy svetlej, VIN: S., na rozhraní Z. a S. v Hurbanove.

Obžaloba bola podaná 30. marca 2011, pričom obžalovaný je vo väzbe od 10. júla 2010 z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku po predbežnom prejednaní obžaloby dňa 12. mája 2011 nariadil vo veci hlavné pojednávanie na 6. až 9. júna 2011 a 12. až 15. júla 2011.

Na hlavnom pojednávaní 14. júla 2011 rozhodol Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením, sp. zn. PK-2T 9/2011, o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby a o jeho sľube týkajúcom sa nahradenia väzby tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného Š. K. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. sľub obžalovaného týkajúci sa nahradenia väzby sľubom neprijal.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, podaním z 15. júla 2011 odosielaným poštou Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku 18. júla 2011, podal sťažnosť obžalovaný Š. K.. V jej odôvodnení napísanom samotným obžalovaným a jeho doplnku ako aj podanom prostredníctvom obhajcu obžalovaného, ktoré boli doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky po predložení veci na rozhodnutie, obžalovaný v podstate namietal dôvodnosť väzby predovšetkým jeho tvrdením, že sa žalovaného trestného činu nedopustil a že neexistujú ani žiadne relevantné dôkazy, ktoré by ho usvedčovali z trestnej činnosti, najmä nie znalecké expertízy, ktoré naopak preukazujú, že nemohol mať v ruke zbraň, ktorou mal byť poškodený zastrelený, lebo sa nenašli žiadne stopy na zbrani pochádzajúce od neho a ani na jeho rukách a krku, odkiaľ boli snímané vzorky na expertízu, nebola preukázaná prítomnosť povýstrelových splodín, čo dokazuje, že nemohol byť strelcom a nemohol usmrtiť poškodeného.

Jeho opoznávanie manželkou nebohého poškodeného a ďalšími osobami na hlavnom pojednávaní označil obžalovaný ako nezákonné, lebo najprv jeho tvár bola zverejnená v televíznych médiách a až potom bol vykonávaný uvedený dôkaz. Pokiaľ sa má ešte vykonať dokazovanie prehratím záznamu na DVD nosiči z domu poškodeného, ktorý by ho mal usvedčovať, ten nebol zaistený orgánmi činnými v trestnom konaní a ide o procesne nespôsobilý dôkaz, lebo bol upravený a bol prinesený polícii nevlastným synom usmrteného poškodeného.

Okrem toho obžalovaný uvádzal, že skutočný páchatel' je na slobode, ale keďže jemu (obžalovanému) nebolo umožnené vypovedať v postavení chráneného svedka, keďže má obavy o seba a jemu blízke osoby, preto nemohol napomôcť pri objasnení tohto zločinu.

V tej súvislosti v odôvodnení sťažnosti podanej prostredníctvom obhajcu uviedol, že samotná väzba nemá slúžiť ako forma nátlaku smerujúca k priznaniu sa obžalovaného k niečomu, čoho sa nikdy nedopustil.

Taktiež uviedol, že je potrebné sa zaoberať i tou skutočnosťou, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, pred vzatím do väzby sa vždy zdržiaval v mieste trvalého bydliska, podnikal a riadne pracoval a chce sa opäť zapojiť do pracovného procesu, zdržiavať sa v mieste bydliska, prípadne na mieste určenom súdom a na výzvu súdu sa vždy dostaví na procesné úkony. Vyčítal prvostupňovému súdu, že sa s týmito skutočnosťami dostatočne nevyrovnal a neakceptoval ich.

Podľa obžalovaného neobstojí argument súdu, že ho nemožno prepustiť na slobodu z dôvodu, že by sa mohol skrývať, alebo by ušiel, a tak sa vyhol trestnému stíhaniu, pretože je notoricky známe, že nikdy nemal úmysel skrývať sa, prípadne utiecť a ani v jeho kontrolovanej korešpondencii nebol zaznamenaný čo i len náznak, že by mal záujem skrývať sa, alebo vyhýbať sa trestnému stíhaniu. Rovnako nemožno vidieť dôvod väzby v tom, že mu hrozí vysoký trest, lebo taká argumentácia by bola v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku i Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, lebo len tá skutočnosť, že mu hrozí vysoký trest nemôže byť dôvodom väzby.

Preto obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obžalovaného Š. K. nie je dôvodná.

Od posledného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Tost 16/2011, z 24. mája 2011 týkajúceho sa väzby obžalovaného Š. K. sa na dôvode jeho väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. nič nezmenilo.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že dôvodnosť vážneho podozrenia, že páchatelom žalovaného skutku v bode 1/ obžaloby, o ktorom niet pochybnosti, že sa stal a nadväzne bodu 2/ je obžalovaný Š. K., nebola v priebehu doterajšieho konania rozptýlená do tej miery, aby vôbec bolo možné z pohľadu tejto podmienky uvedenej v prvej vete § 71 ods. 1 Tr. por. uvažovať o jeho prepustení z väzby, ak by súčasne bolo zistené, že konanie prebieha neúmerne dlho a že ponechávanie obžalovaného vo väzbe je preto neúnosné z hľadiska zachovania základných práv a slobôd zaručených Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Zároveň je potrebné konštatovať, že Špecializovaný trestný súd v Pezinku koná v predmetnej veci plynule a rýchlo. Vykonáva dokazovanie na hlavnom pojednávaní určenom pri predbežnom prejednaní obžaloby v stanovených termínoch a dňa 14. júla 2011 bolo hlavné pojednávanie odročené za účelom ďalšieho dokazovania na primerane možný termín, aj z pohľadu zabezpečenia rýchlosti konania, na dni 2. a 4. augusta 2011. O tom, ktoré skutočnosti súd v konečnom dôsledku pri rozhodovaní o vine zoberie za preukázané a ktoré nie a o ktoré dôkazy sa oprie, môže rozhodnúť až po úplnom vykonaní potrebných dôkazov, ktorých rozsah sám zväží, lebo mu to nemožno prikazovať, a po ich náležitom vyhodnotení v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. V terajšom štádiu konania, pri rozhodovaní o väzbe, postačuje zistenie dôvodnosti podozrenia, teda nie istoty záveru o vine, že skutok (v danom prípade dva) spáchal obžalovaný.

Najvyšší súd nezisťuje žiadne také skutočnosti, z ktorých by malo byť, ako obžalovaný tvrdí, „notoricky známe“, že obžalovaný nikdy nemal v úmysle skrývať sa alebo ujsť. To, že obžalovaný z miesta činu zo svojho motorového vozidla, ktoré malo odmontované poznávacie značky, ušiel a skrýval sa, je faktom zisteným v rámci celoštátneho pátrania po jeho osobe. Skutočnosť, že bol rýchle vypátraný jeho pobyt a bol zadržaný krátko po tom, ako došlo k predmetnému skutku v bode 1/, nemení nič na tom, že ušiel a skrýval sa, čo odôvodňovalo jeho útekovú väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a táto obava pretrváva doteraz. Dôvodom jeho väzby nie je len samotná hrozba vysokým trestom. Táto skutočnosť len umocňuje pôvodnú obavu z útoku a skrývania sa na základe zistených okolností prípadu a správania sa obžalovaného. Hrozba vysokým trestom, ktorá pri žalovaných trestných činoch, je reálna, v danom štádiu konania zväzňuje túto obavu z útoku alebo skrývania sa obžalovaného, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu a hroziacemu trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so záverom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, že povaha prejednávaneho prípadu, keď ide o obzvlášť závažný zločin, ktorý mal byť spáchaný surovým spôsobom, s vysokou mierou rozhodnosti ho uskutočniť, so značnou dávkou bezcitnosti a následného konania smerujúceho k ukrytiu sa, nedovoľuje prijatie písomného sľubu obžalovaného podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a tým nahradenie jeho väzby a ani jej nahradenie dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Uvedené zistené skutočnosti dotýkajúce sa povahy prejednávaneho prípadu vylučujú možnosť považovať písomný sľub obžalovaného za dostatočný a vylučujú aj predpoklad, že by účel väzby bolo možné dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Preto sťažnosť obžalovaného Š. K. bola ako nedôvodná zamietnutá.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. júla 2011

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová